

โสน

ชื่อสามัญไทย โสน โสนกินดอก โสนหิน ผักของแข็ง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Sesbania javanica* Miq

วงศ์ Leguminosae - Papilionoideae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

โสนเป็นไม้พุ่มขนาดเล็ก ทรงพุ่มสูง 1-2 เมตร ลำต้นตั้งตรง ลำต้นสีเขียว ใบเป็นใบประกอบ
ใบย่อยรูปรีขอบใบขنانกัน ปลายใบโค้งมน ดอกออกตามซอกใบ กลีบเลี้ยงสีเขียวหลอมรวมหุ้ม
กลีบดอก สีเหลือง ผลมีลักษณะเป็นฝักลักษณะกลมยาว ภายในมีเมล็ดจำนวนมาก

โสนพบได้ตามพื้นที่ชุมชน มีน้ำขัง

ประโยชน์ทางยา

ดอกใช้เป็นยารักษาประจำเดือนมาไม่ปกติ

หิงหาย

ชื่อสามัญไทย หิงหาย ปอเทือง อ่างหาย

ชื่อสามัญอังกฤษ Striped crotalaria

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Crotalaria pallida* Ait.

วงศ์ Leguminosae - Papilionodeae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

หิงหายเป็นพืชล้มลุกขนาดเล็ก ทรงพุ่มสูง 60-100 เซนติเมตร ลำต้นสีเขียวแกมม่วง มีข้อ
ขึ้นปกคลุม ในเป็นใบประกอบ มีใบย่อย 3 ใบ ในรูปรีค่อนข้างยาว ขอบใบเรียบ มีขันขึ้นปกคลุม
ก้านใบยาว ดอกเป็นช่อดอกช่อยาวประมาณ 15-30 เซนติเมตร มีดอกย่อย 40-100 ดอก ดอกย่อยมี
ใบประดับขนาดเล็กติดอยู่ กลีบเลี้ยงหลอมรวมกันเป็นหลอม ปลายกลีบแยกเป็น 5 แฉก กลีบดอกสี
เหลืองมี 5 กลีบ มีเกสรดัวผู้ 1 อัน ผลเป็นชนิดแคบชูล มีลักษณะเป็นฝักยาว ปลายแหลมพอสุกแก่
ฝักจะเป็นสีน้ำตาลอ่อน เมล็ดรูปไตสีน้ำตาลอ่อน

หิงหายพบได้ทั่วไป ตามพื้นที่ทำการเกษตร หรือที่กรังว่างเปล่า ริมถนนต่าง ๆ
ประโยชน์ทางยา

หิงหายทั้งต้นใช้ขับปัสสาวะ แก้ไข้ หืดอื้อ และรักษาหืด
ประโยชน์ในตำรับยาของหมอดินบ้าน

หิงหายทั้งต้น捣กน้ำแก้ไข้ตัวร้อน

พิงหายใหญ่

ชื่อสามัญไทย พิงหายใหญ่ พิงห้อย พิงหายตัวผู้ พิงหายใบใหญ่

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Crotalaria verrucosa* L.

วงศ์ Leguminosae - Papilionoideae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

พิงหายใหญ่เป็นพืชล้มลุกขนาดเล็ก ทรงพุ่มสูง 1-3 เมตร ลำต้นมีการแตกกิ่งก้านสาขามาก ใบเป็นใบเดี่ยวรูปไข่ ปลายใบและโคนใบแหลม ดอกเป็นรูปดอกถั่วเหลือง กลีบดอกสีเหลือง ดอกออกบริเวณปลายยอดและปลายกิ่ง ผลมีลักษณะเป็นฝัก มีขนาดใหญ่ลักษณะพองๆ เมล็ดผิวมันรูปไต

พิงหายใหญ่ชื่นได้ทั่วไปตามที่กรังว่างเปล่าริมถนน

ประโยชน์ทางยา

พิงหายใหญ่ทั้งต้นใช้ถอนพิษไข้ร้อนใน รากใช้แก้พิษเบื้องมา

คงดึง

ชื่อสามัญไทย คงดึง คงดึงหัวขوان พันมหา ว่านกามปู

ชื่อพื้นเมืองปัตตานี หัวขوان

ชื่อสามัญอังกฤษ Glorylily, ClimbingLily, Superb Lily

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Gloriosa superba* L.

วงศ์ Liliaceae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

คงดึงเป็นไม้เถาล้มลุก ลำต้นเกิดจากหัวหรือรากสะสมอาหารได้ดี ลำต้นจะเลื้อยเกาะเกี่ยวกับต้นไม้ชนิดอื่น ๆ ในเป็นใบเดียว รูปร่างของตัวใบเป็นรูปหอก ปลายใบมีลักษณะแหลมคล้ายเข็ม โคนใบมีลักษณะสอบ ขอบใบเรียบ การเรียงตัวของใบบนลำต้นแบบเวียนสลับ ดอกจะออกตามซอกใบ ดอกเป็นดอกเดี่ยว กลีบดอกเมื่อ拔านใหม่ ๆ ส่วนโคนกลีบสีขาวแกมเหลืองปลายกลีบสีชมพู เมื่อบานเต็มที่จะเป็นสีแดงทั่วทั้งกลีบดอก ขอบของกลีบดอกมีลักษณะเป็นหยัก กลีบดอกมีจำนวน 5 กลีบ เกสรตัวผู้มีจำนวน 6 อัน ส่วนปลายจะมีอังเกสรสีเหลืองมีขนาดใหญ่ ดอกที่ได้รับการถ่ายละองเงสรจะเจริญเติบโตเป็นผล และเมื่อผลแก่จัดจะแตกซึ่งภายในจะมีเมล็ดสีส้มจำนวนมาก ประโยชน์ทางยา

หัวหรือรากสะสมอาหารของคงดึงมีสารอัลคลอลอยด์หลายชนิด เช่น โคลคิซิน สามารถใช้ในการบำบัดรักษารोครปวดข้อ โรคเก้า โรคมะเร็ง โรคเรื้อรัง และโรคพยาธิต่าง ๆ

ประโยชน์ในตำรับยาของหมอดินพื้นบ้าน

หัวคงดึงพอประมาณเต้มกินรักษาโรคมะเร็ง

ตะแบก

ชื่อสามัญไทย ตะแบก อ้าย เปลือก ตะแบกใหญ่ ตะแบกหนัง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Lagersstroemia calyculata* Kurr

วงศ์ Lythraceae

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและชีววิทยา

ตะแบกเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง ทรงพุ่มสูง 20-30 เมตร เปลือกลำต้นเกลี้ยงมีลายคล้ายตัน ฝรั่ง ในเป็นใบเดียวรูปปีก ปลายใบแหลมโคนใบมน ขอบใบเรียบ ดอกเป็นเดอกซี่สีขาวปนขาว ถ้าแก่จัดสีม่วงปนแดง ดอกมี 6 ก้าน คล้าย ๆ ดอกอินทนิน ผลรูปปีกคล้ายลูกหมายผิวเรียบเป็นมัน

ตะแบกพบได้ทั่วไปในที่รกร้างว่างเปล่าในป่าละเมะ

ประโยชน์ทางยา

เปลือกตะแบกใช้ปรุยารักษารोครบิด มูกเลือด ลงแดง

ประโยชน์ในตำรับยาของหมอดินบ้าน

ผลพorphamanต้มกินน้ำรักษารोครบีหวาน